

have vidst i Forvejen, at vi forudsætte ikke, at de 31½ Mill. Kr. skulle gaa til, uden at der sker Afdrag derigennem, at flere Etablissementer blive salgbare, efterhaanden som Forsvarsordningen er realiseret, og at Staten ved Salg f. Eks. af Valby Fæled, af Christianshavns Vold og forskellige andre Ting, jeg ikke her skal nævne, vil indvinde adskillige Millioner. I Øjeblikket er det ikke praktisk at sælge alle disse Ejendomme, men efterhaanden vil det vise sig, at der er Mulighed for Salg af dem paa rimelige Vilkaar, og saa sker der Fradrag i de 31½ Mill. Kr. Men hvorledes kommer det ærede Medlem fra Ringsted til det Resultat, at Staten skal betale 8½ Mill. Kr. mere; thi han ved jo, at det er ikke Staten, som skal bygge, det er Kommunerne. Det er Kommunerne, som skulle laane Penge og afholde Udgifterne, og Staten optræder som Lejer af de Etablissementer og svarer den Afgift, den nu bliver enig med Kommunerne om. Dersom man skulde bruge den Fremgangsmaade, det ærede Medlem bruger, overalt i Kommunerne, i det private Liv og paa Finansloven, kom det til at se løjerligt ud. Jeg vil nævne en enkelt Ting, Bevillingen til gamle Krigere, Hædersgaven til Veteranerne fra 1848—49—50. Den andrager nu ½ Mill. Kr. aarlig. Dersom jeg skulde følge det ærede Medlem paa hans mærkelige Vej at regne paa, maatte jeg sige: Her har Staten paataget sig en Udgift af 12½ Mill. Kr. Er der nogen, som kan regne saa — jeg vil ikke bruge Ordet vanvittigt, men sige — saa mærkværdigt, for saa kommer man til det forfærdeligste Resultat med hele Udgiftsbudgettet paa Finansloven? Saadan regner man ikke. Gaar jeg hen og lejer en Ejendom, siger jeg ikke: Denne Leje kapitaliseret giver en Sum af 10,000 eller 100,000 Kr. Jeg skal og maa regne med den Lejeafgift, jeg skal svare for at komme i Besiddelse af den Lejlighed eller Ejendom, jeg skal bruge. Derfor er det uberegtiget at sige: Her skal Staten betale 8½ Mill. Kr. Nej, Staten kommer til at forhøje sit aarlige Udgiftsbudget med Lejeafgiften til det, som her er Tale om. Det er Sandheden. Saaledes skal det Spørgsmaal ses, naar man vil se det retfærdigt og rigtigt.

Naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har ment at kunne udnytte en Udtalelse af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) og brugte det Billede, at dette ærede Medlem har været den Mistelten, man ikke havde reg-

net med, saa er det jo et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem fra Ringsted stadig er inde paa den Tankegang, at her er noget hemmelighedsfuldt, her er noget underfundigt, som ingen maatte røbe, men det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds, som er en aaben Karakter, har nu som den Mistelten, han er, sagt mere end han burde sige. Nu har det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds jo klarer sin Stilling til det ærede Medlem i denne Sag, men selv om det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds skulde have sagt noget om, at jeg ikke vilde komme til Finansudvalget eller Lovgivningsmagten om Bevillingen, før den hele Sag var i Orden, saa binder det dog ikke mig i det Forhold. Det er jo mig, som har Ansvar. Det er mine Udtalelser, det ærede Medlem skal henholde sig til, og i dette Forhold har jeg sagt: Jeg gaar den lige, naturlige, konstitutionelle Vej. Naar jeg har hele Spørgsmaalet klart liggende for mig, hvad det drejer sig om, og har Kommunernes Underskrifter paa de vedkommende Kontrakter for, at de vedstaa dem i den Form, hvori de nu ere affattede, kan jeg komme til Finansudvalget til tredie Behandling, og før har det ikke været mig muligt at komme til Finansudvalget med denne Sag, og der er derfor ikke noget at bebrejde mig eller Regeringen for, at vi have handlet illoyalt eller ukonstitutionelt i denne Sag.

Saa spurgte det ærede Medlem fra Ringsted mig, om nogen Kommune, f. Eks. Odense Kommune, har rejst Krav overfor Staten om at faa Godtgørelse i Anledning af, at Staten har flyttet en Del og agter at flytte Resten af Dragonerne fra Odense til Næstved. I den Anledning skal jeg svare det ærede Medlem: Nej, der foreligger ikke noget Krav i saa Henseende fra Odense Kommune, lige saa lidt som der foreligger noget Krav fra nogen anden af de Kommuner, for hvis Vedkommende der har været Tale om, at de skulde miste enten hele deres Garnison eller nogen Del af Garnisonen. Det ærede Medlem udtalte Haab om, at Kommunerne vilde sikre sig alt fornødent. Ja, deraf kan jeg se, at i dette Forhold vil det ærede Medlem staa paa Kommunernes Side. Her sidder han dog ellers som Rigsdagsmand, og det var ikke af Vejen, om han vilde varetage Statens Tarv. Det staar for øvrigt i fuld Overensstemmelse med, hvad hans Forsvarsminister, Hr. Krabbe, har villet. Han har vist samme Villie ved at gaa ind paa Kommunernes Fordringer i